

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci žalobce **A. K.**, bytem X, zastoupeného Mgr. Markem Hejdukem, advokátem se sídlem Jugoslávská 620/29, Praha, proti žalovanému **Policejnímu prezidiu České republiky**, se sídlem Strojnická 27, Praha, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2016, č. j. PPR-22151-1/ČJ-2016-990440, ve věci přestupku,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí odboru služby dopravní policie Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 28. 7. 2016, č. j. KRPM-98565-2/ČJ-2016-1400DP, vydané ve zkráceném přezkumném řízení. Tímto rozhodnutím bylo zrušeno

rozhodnutí Dopravního inspektorátu Přerov, Územního odboru Přerov, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje (dále jen „DI Přerov“), vydané v blokovém řízení ve věci dopravního přestupku, ze dne 26. 5. 2016, jímž byla žalobci za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), uložena bloková pokuta ve výši 500 Kč.

[2] Žalobce namítá, že žalovaný si v daném případě vykládá zákon zcela účelově, jelikož rozhodnutí DI Přerov bylo vydáno v souladu s § 84 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). Skutečnost, že DI Přerov možná nezjistil veškeré přestupky, kterých se žalobce dopustil, ještě neznamená, že DI Přerov nevydal rozhodnutí na základě spolehlivě zjištěného skutkového stavu. Není zde tedy důvod pro zrušení rozhodnutí vydaného v blokovém řízení. Zjištění, že žalobce řídil před vydáním rozhodnutí v blokovém řízení bez řidičského oprávnění, by nebylo ničím jiným než novým skutkovým zjištěním. Avšak přezkumné řízení ve smyslu § 94 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“) je dozorčím prostředkem, který se zaměřuje výlučně na otázku právní. K nápravě skutkových pochybení slouží institut obnovy řízení. Dále žalobce poukazuje na nezákonný postup správního orgánu I. stupně. Pro užití institutu zkráceného přezkumného řízení podle § 98 s. ř. nebyly splněny zákonné podmínky, když správní orgán I. stupně doplnil spis o zcela nové důkazy (pravděpodobně výpis z evidence řidičů) a žalobce nebyl s doplněním seznámen a nemohl se tak vyjádřit k podkladům před vydáním rozhodnutí, případně navrhnout doplnění dokazování. Žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2011, č. j. 1 As 31/2011 - 72.

[3] Žalovaný požaduje zamítnutí žaloby. Ve svém vyjádření plně odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a závěrem uvádí, že „*realizace správních rozhodnutí*“ tak, jak je napadáno v žalobě (tedy případný trest zákazu činnosti dle § 125c odst. 8 zákona o silničním provozu), není v kompetenci Policie ČR. Pokud došlo k vydání rozhodnutí v blokovém řízení dne 26. 5. 2016 policejním orgánem DI Přerov a bylo-li toto rozhodnutí shledáno nezákonným, neboť dle správního orgánu I. stupně i žalovaného bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, je naprosto správně, pokud se ve věci povede řízení nové před MÚ Hranice. Pro úplnost žalovaný dodává, že veřejným zájmem je, aby výkon veřejné správy, jako služby veřejnosti, byl v souladu s právními předpisy.

[4] V replice žalobce poukazuje na hlavní vady žalobou napadeného rozhodnutí a opětovně zdůrazňuje, že nedošlo k podmínkám, za kterých by bylo přípustné zrušit rozhodnutí vydané v blokovém řízení.

[5] Ze správního spisu soud ve vztahu k souzené věci zjistil z bloku série JL/2015, číslo L0788065, že žalobce dne 26. 5. 2016 v 16:37 hod. spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu tím, že překročil v obci stanovenou rychlost o 26 km/h. Za to byla žalobci uložena bloková

pokuta v částce 500 Kč. Žalobce s blokovou pokutou souhlasil, stvrdil ji svým podpisem a na místě ji zaplatil.

[6] Dle podnětu Městského úřadu Hranice (dále jen „MÚ Hranice“) ze dne 31. 5. 2016 oznámil MÚ Hranice DI Přerov, že žalobce pozbyl dne 20. 10. 2012 řidičské oprávnění na základě rozhodnutí Městského úřadu Bílovec č. j. OPR/28286-12/3311-2012/Lip, kterým byl žalobci vysloven zákaz řízení motorových vozidel.

[7] Z výpisu z evidenční karty žalobce ze dne 31. 5. 2016 soud zjistil, že žalobce není od 20. 10. 2012 držitelem platného řidičského průkazu, a to na základě rozhodnutí Městského úřadu Bílovec č. j. OPR/28286-12/3311-2012/Lip, kterým byl žalobci vysloven zákaz řízení motorových vozidel od 20. 10. 2012 do 20. 4. 2013.

[8] Dle úředního záznamu DI Přerov ze dne 26. 7. 2016, č. j. KRPM-71545-9/PŘ-2016-140806, nrap. P. H., Dis., provedl dne 4. 7. 2016 na OIKT opětovnou konzultaci ve věci, kdy pprap. K. J. provedl lustraci v evidenci řidičů prostřednictvím služebního mobilního telefonu s mobilní bezpečnostní platformou pro PČR, prostřednictvím které nebyla zjištěna platná blokace ŘO, tudíž věc byla vyřešena uložení blokové pokuty. Pracovníci OIKT věc prověřili a zjistili, že v době provádění lustrace nebyla aplikace plně funkční, kdy se zmíněná blokace ŘO nezobrazila.

[9] Dle žádosti o vrácení finanční částky za uloženou blokovou pokutu ze dne 20. 10. 2016 DI Přerov žádá PČR, KŘP Olomouckého kraje, odbor rozpočtu a účetnictví, o vrácení finanční částky ve výši 500 Kč za uloženou blokovou pokutu, a to poštovní poukázkou na adresu žalobce.

[10] Dle oznámení přestupku ze dne 26. 10. 2016, č. j. KRPM-71545-16/PŘ-2016-140806-PŘ DI Přerov podal oznámení přestupku na žalobce MÚ Hranice. V tomto oznámení mimo jiné uvedl, že ve věci bylo provedeno přezkumné řízení, ve kterém bylo rozhodnuto o zrušení rozhodnutí vydaném v blokovém řízení, žalobci byla vrácena zaplacená bloková pokuta a na pověřenou obec byla zaslána žádost o výmaz bodů z evidenční karty řidiče.

[11] Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 13. 9. 2016.

[12] Dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu, ve znění účinném ke dni 26. 5. 2016, *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) není držitelem příslušného řidičského oprávnění.*

[13] Dle § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu *zákaz činnosti se uloží na dobu 1 roku do dvou let za přestupek podle odstavce 1 písm. c), d), e) bodů 1 a 5, a písm. h).*

[14] Dle § 125c odst. 8 zákona o silničním provozu *přestupek, za který se podle tohoto zákona ukládá zákaz činnosti, nelze projednat v blokovém řízení.*

[15] Žalobce namítá, že rozhodnutí v blokovém řízení bylo vydáno na základě spolehlivě zjištěného skutkového stavu a skutečnost, že DI Přerov nezjistil veškeré přestupky žalobce není důvodem pro zrušení rozhodnutí vydaném v blokovém řízení. Dle § 84 zákona o přestupcích lze přestupek projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu zaplatit. V posuzovaném případě byl spolehlivě zjištěn přestupek spočívající v překročení nejvyšší povolené rychlosti [§ 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu], avšak v důsledku nefunkčnosti aplikace sloužící k lustraci v evidenci řidičů nebyl zjištěn přestupek spočívající v řízení bez řidičského oprávnění [§ 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu]. Pokud by tato aplikace byla plně funkční, DI Přerov by zjistil, že žalobce řídí bez příslušného řidičského oprávnění a nemohl by žalobci udělit pokutu v blokovém řízení, jelikož přestupek dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu nelze projednat v blokovém řízení. V takovém případě by byly přestupky projednány dle § 57 zákona o přestupcích příslušným správním orgánem ve společném řízení. Soud tedy shledal, že tato námitka není důvodná.

[16] Soud shledal jako nedůvodnou i druhou námitku žalobce, že pro užití institutu zkráceného přezkumného řízení nebyly splněny zákonné podmínky. Jak uvedl ve svém rozhodnutí ze dne 23. 7. 2015, č. j. 2 As 126/2015 – 94, Nejvyšší správní soud (rozhodnutí dostupné na www.nssoud.cz) [26] *Přezkumné řízení dle § 94 a násl. správního řádu je mimořádným prostředkem směřujícím ke změně či zrušení již pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Správní řád rozlišuje dva druhy přezkumného řízení, a to: a) základní přezkumné řízení, v jehož rámci se provádí omezené dokazování a b) zkrácené přezkumné řízení, v jehož rámci se dokazování neprovádí a prvním úkonem správního orgánu je meritorní rozhodnutí ve věci. Jediným důvodem, pro který může příslušný správní orgán přezkoumávané pravomocné správní rozhodnutí v přezkumném řízení změnit nebo zrušit, je skutečnost, že přezkoumávané rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy (§ 97 odst. 3 správního řádu). Kritériem přezkoumávání je pak pouze zákonnost přezkoumávaného správního rozhodnutí, nikoliv též věcná správnost nebo jiná hlediska. I v případě rozporu přezkoumávaného rozhodnutí s právními předpisy však musí přezkoumávající orgán dbát na zachování zásady proporcionality vyjádřené v § 94 odst. 4 správního řádu.*

[17] Ze správního spisu se podává, že na základě podnětu MÚ Hranice, jehož přílohou byl výpis z evidenční karty žalobce, bylo zjištěno, že žalobce dne 26. 5. 2016 řídil motorové vozidlo, přestože měl od 20. 10. 2012 do 20. 4. 2013 Městským úřadem Bílovec uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel a nepožádal příslušný registr řidičů o navrácení řidičského

oprávnění. DI Přerov při provádění lustrace v důsledku nefunkčnosti aplikace nezjistil, že žalobce řídí bez příslušného řidičského oprávnění, a tudíž postupoval v rozporu s § 57 zákona o přestupcích, neboť jednání žalobce spočívající v porušení § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž byla naplněna skutková podstata přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu, neoznámil příslušnému správnímu orgánu, jelikož přestupek, za něž je uložen trest zákazu činnosti, nelze projednat v blokovém řízení. Na základě tohoto zjištění proto správní orgán I. stupně zrušil ve zkráceném přezkumném řízení rozhodnutí vydané v blokovém řízení, neboť ze spisového materiálu bylo zjevné porušení právního předpisu. Jelikož prvním úkonem správního orgánu ve zkráceném přezkumném řízení je vydání rozhodnutí dle § 97 odst. 3 s. ř. a správní orgán nezahajuje toto řízení usnesením dle § 96 odst. 1 s. ř., nelze ve zkráceném přezkumném řízení provádět dokazování (§ 98 s. ř.), tudíž správní orgán není povinen dát účastníkům řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. Správní orgán I. stupně tedy zcela správně provedl zkrácené přezkumné řízení, jelikož rozhodnutí vydané v blokovém řízení bylo vydáno v rozporu s právními předpisy (§ 97 odst. 3 s. ř.). Ostatně i žalovaný ve svém rozhodnutí důvody pro zrušení rozhodnutí v blokovém řízení jasně, jednoznačně a srozumitelně uvedl. Soud tedy uzavírá, že zkrácené přezkumné řízení proběhlo v souladu se zákonem, tedy bylo dle § 94 s. ř. zahájeno *ex offio* na základě podnětu MÚ Hranice, bylo přípustné a zákonné lhůty byly dodrženy.

[18] Pro úplnost soud uvádí, že rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2011, č. j. 1 As 31/2011 – 72, na něž v žalobě poukazuje žalobce, na nyní posuzovanou věc nedopadá, jelikož v nyní posuzovaném případě správní orgán I. stupně, na rozdíl od případu dokládaného žalobcem, rozsáhle nedoplňoval správní spis a postupoval tak v souladu s procedurou předvídanou § 98 s. ř.

[19] Z výše uvedených důvodů krajský soud žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[20] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce byl procesně neúspěšný a procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 31. května 2017

Za správnost vyhotovení:
Veronika Koutníková

JUDr. Martina Radkova, Ph. D., v. r.
samosoudkyně